

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

ا.م. شیرازی
۰۹ اپریل ۲۰۲۰

جنگ گذرگاه ها

بسیار خوب به خاطر دارم زمانی را که راه و جاده همچون نان و نمک، نور و روشنایی، آب و خاک در فرهنگ مردمان ایران زمین محل قسّم انسان ها بود برای تأیید و تصدیق راستی و درستی گفته ها و کرده های خویش، برای اثبات حقانیت فکر و باور خود. راه ها رشته های پیوند قلوب انسان ها و شاهرگ های حیاتی جامعه بشری اند. به همین دلیل، راه و جاده در نزد ایرانیان بحق مقدس شمرده می شود (یا می شد).

بگذریم از این که چرا و چگونه چنین فرهنگ غنی و ارجمند از گفتمان توده ها رخت بر بسته، بی حرمت شده است، اما راه و جاده همچنان به عنوان مهمترین عامل پیوند و به هم رسیدن انسان ها و همچنین، به مثابه مسیرهای ارتباطی برای دادوستد و تأمین متقابل کالاها و نیازمندی های جوامع مختلف بشری عمل می کند.

در اثر توسعه علم و فناوری، راه های ارتباطی بحری، هوایی، به ویژه زمینی متنوع شد و با ساخت وسایل نقلیه پر سرعت، پل ها بر روی رودخانه ها و تونل ها در مناطق صعب العبور، از طول مسیرهای ارتباطی در حد قابل توجهی کاسته شد. در مسیرهای زمینی علاوه بر جاده ها، خطوط ریلی احداث گردید که خود این، به لحاظ سرعت، امنیت، کیفیت و کمیت بالای جابه جایی جایگاه ویژه ای در زندگی اجتماعی کسب کرد.

با توجه به آگاهی بسیار روشن‌تر و بیشتر عموم در باره آنچه مقدماتاً گفته شده، به گمانم نیازی به طول دادن آن نیست. بنابراین، حال بر می‌گردم به موضوع اصلی این یادداشت: ایران به عنوان چهار راه در میان سه قاره و آب‌های آزاد جهان.

زمانی که شی جین‌پینگ، دبیر کل حزب کمونیست و رئیس جمهور جمهوری خلق چین در شهریور ماه سنبله‌سال ۱۳۹۲ از ابتکار بزرگترین و وسیع‌ترین طرح اقتصادی دنیا در قرن بیست و یکم مشتمل بر دو بخش زمینی و بحری تحت عنوان «یک جاده، یک کمربند» یا همان «راه ابریشم جدید» در قزاقستان رونمایی کرد، طبیعی بود که ایران بنا به موقعیت ژئوپلیتیک خود واقع در میان سه قاره آسیا، آفریقا، اروپا و آب‌های آزاد جهان همچون راه ابریشم باستانی به محل تقاطع یا چهارراه این طرح عظیم اقتصادی تبدیل شود.

این طرح ۹۰۰ میلیارد دالر سرمایه‌گذاری در زیربنای اقتصادی بیش از ۷۰ کشور جهان و سازمان‌های بین‌المللی و توسعه دو مسیر تجاری را مدنظر دارد و قدرت صنعتی و توان اقتصادی و سرمایه‌گذاری چین پشتوانه این طرح است و بیجینگ سعی می‌کند از ظرفیت‌های خود و کشورهای مختلف در سراسر دنیا، از جمله ایران برای پیشبرد آن در جهت کمک به رشد اقتصادی این کشورها و رونق تجارت بین‌المللی استفاده کند.

خلاف تصور بسیاری‌ها که تصرف مرکز جاسوسی امریکا در تهران یا برنامه هسته‌ای و تقویت توان دفاعی کشور را دلیل خصومت‌های دائمی غرب به رهبری امریکا نسبت به ایران می‌پندارند، علت اصلی دشمنی آن‌ها با میهن ما همین موقعیت ژئوپلیتیک ایران در جهان است. به طوری که حتی در جنگ جهانی دوم پل پیروزی نام گرفت و در ابتکار یک جاده یک کمربند چین نیز به تقاطع راه‌های مقدس، به عبارت روشن‌تر، به چهارراه مقدس جاده‌ها تبدیل شده است که خود این، می‌تواند باعث رشد و توسعه سریع ایران شود.

البته، دشمنی غرب نه تنها با ایران، حتی با بقیه جهان تاریخ دیرینه دارد. و آنچه که به کشور ما مربوط می‌شود، برمی‌گردد به آغاز دوره استعمار، به زمانی که پرتگالی‌ها در سال ۱۵۰۳ میلادی جزایر ایرانی را در خلیج فارس اشغال کردند. از آن تاریخ این نگاه و رویکرد خصمانه همچنان ادامه یافت تا رسیدیم به امتیاز ولیم داریسی (۱۲۸۰ خورشیدی) که حق انحصاری جست و جو و بهره‌برداری نفت و گاز در سه چهارم کشور به وی اعطا شد. در جریان جنگ جهانی اول، انگلیس با مصادره غلات و مواد غذایی مردم ایران برای تغذیه قوای استعمارگر خود، کشور ما را گرفتار قحطی وحشتناک سال‌های ۱۲۹۶-۱۲۹۸ کرد که در نتیجه تحمیل گرسنگی و به تبع آن، بیماری، نیمی از جمعیت ایران از بین رفت. به طور کلی، غرب نه تنها هیچ گاه هیچ کمکی به رشد و توسعه ایران نکرده، بلکه همواره چنگال خود را به ثروت‌های طبیعی ایران فرو کرده و دندان طمع به آن‌ها تیز کرده است.

کودتای امریکائی- انگلیسی ۲۸ مرداد-اسد- ۱۳۳۲ را شاید بتوان اوج خصومت غربی‌ها با کشور ما دانست. به طوری که متعاقب این کودتا ایران به یک کشور نیمه‌مستعمره تبدیل گردید و با اصول سیاست‌های نواستعماری اداره می‌شد. در چنین شرایطی بود که در نتیجه وقوع انقلاب بهمن سال ۱۳۵۷، ایران به استقلال سیاسی خود دست یافت و همین امر، خصومت دیرینه غرب با کشور ما را بشدت برانگیخت.

حال که ایران بر پایه اصول استقلال سیاسی و منافع ملی خود به پروژه عظیم چین پیوسته و به تقاطع اصلی گذرگاه‌های جهانی تبدیل شده است، غرب به رهبری امپراتوری نظامی- تروریستی امریکا به موازات اعمال تحریم و تهدید و فشار علیه میهن ما، با معرفی گذرگاه‌های جایگزین مانند مسیر هند- عربستان سعودی- پروژه آبراه بن‌گوریون (اسرائیل) و یا طرح ترکیه‌ای به نام «مسیر توسعه» شامل یک دالان چندوجهی از خلیج فارس از طریق عراق و ترکیه به اروپا، برای درگیر کردن جنگ گذرگاه‌ها، قبل از همه، با ایران به عنوان محل تقاطع کریدورهای جهانی تلاش می‌کند تا بتواند

مثل گذشته‌ها از توسعه و شکوفایی آن جلوگیری کند و گرنه کیست که عریده‌های متظاهرانه گردن‌کلفتان امریکا در مورد خطر برنامه هسته‌ای و تقویت توان دفاعی ایران برای جهان را باور کند.

مطالب مرتبط:

- ۱- گذرگاه حمل‌ونقل بین‌المللی شمال-جنوب
 - ۲- نحوه حل مشکلات گذرگاه بین‌المللی شمال-جنوب
 - ۳- کریدور انرژی روسیه و ایران در دسر برای واشنگتن
 - ۴- جاذبه گذرگاه حمل‌ونقل بین‌المللی شمال-جنوب
 - ۵- آبراه بن‌گوریون ادامه پروژه‌های امریکا در خاورمیانه
- ۱۹ فروردین- حمل ۱۴۰۴